

## מהר"ל דרוש לשבת תשובה (עמ' סח)

עניין: על כל עבירות שבתורה יוה"כ מכפר

חוץ מפורק עול, ומגלה פנים בתורה, ומפר ברית בבשר

מהר"ל תפארת ישראל פ"ט

**ובפרק קמא דשבועות (י"ג ע"א) רבי אומר כל העבירות שבתורה בין עשה תשובה ובין לא עשה תשובה יום הכפורים מכפר חוץ מפורק עול ומגלה פנים בתורה שלא כהלכה ומפר בריתו של אברהם אבינו שאם עשה תשובה יום הכפורים מכפר ואם לא עשה תשובה אין יום הכפורים מכפר. והטעם באלו דוקא שהאדם יש לו חבור אל השם יתברך באמצעות התורה כמו שהתבאר, וכאשר המקבל אין מוכן לקבל החבור, או שאין לו אמצעי שעל ידו החבור, או אינו מודה בעלה שבו החבור הרי הוא נפרד מן העלה ואין לו קשור עם העלה. וכאשר הוא מפר בריתו של אברהם אבינו אין האדם מקבל בריתו של הקדוש ברוך הוא. וכאשר מגלה פנים בתורה שלא כהלכה הרי הוא כופר באמצעי שעל ידו החבור, וכאשר הוא פורק עול הוא כופר באותו אשר החבור בו הש"י שבו החבור ולכך אין יום הכפורים מכפר רק מי שלא נפרד בעצמו מן העלה, וכאשר הוא לא נפרד לגמרי רק שהוא נפרד במקצת על ידי יום הכפורים יש לו כפרה. למה הדבר דומה לפרי המחובר בענף והענף מחבר הפרי לאילן, ואם יגרע דבר מה לפרי מכל מקום מה שהפרי הוא מחובר לענף והענף לאילן לכך הוא מעלה ארוכה, אך אם נכרת עד שאין הפרי מקבל החבור אז נפסד הפרי, וכן אם הענף הוא נכרת באמצעיתו הרי אינו מעלה ארוכה ואף אם לא נכרת באמצעיתו והוא שלם רק נבדל מן העיקר עד שאין לו עיקר הרי אין תרופה לאותו פרי, וכן זה בעצמו כאשר מפר בריתו של אברהם אבינו הרי נבדל האדם שהוא המקבל מן השם יתברך, וכאשר מגלה פנים בתורה שלא כהלכה הרי אין לו אמצעי שעל ידו החבור בו יתברך, וכאשר הוא פורק עול אין לו מי שהחבור בו. ולפיכך דרש שם הכרת חכרת אחת קודם יום הכפורים ואחת אחר יום הכפורים.**

מכפר. ומה שאין יום הכפורים מכפר אלו שלש עבירות, כי יום הכפורים הוא מכפר בשביל שהחוטא הוא שב אל השם יתעלה אשר היה מתרחק ממנו כאשר חטא, וכל זמן שיש לאדם שום חבור ודביקות עם השם יתעלה יש לו השבה אל השם יתעלה. והאדם יש לו דביקות אל השם יתעלה ע"י שלשה דברים, האחד ע"י הקב"ה בעצמו, והשני ע"י האדם, והשלישי הוא האמצעי שעל ידו החבור בין הקב"ה והאדם כי צריך אמצעי שעל ידו החבור והדבוק. ולכך אמר הפורק עול שאינו רוצה שיהיה השם יתעלה אליו לאלהים, וא"כ לא שייך בו שישב אל השם יתעלה אחר שמסלק ממנו השם יתעלה. ומגלה פנים בתורה שלא כהלכה הרי הוא מסלק האמצעי שהוא בין השם יתעלה ובין האדם. שהרי התורה היא האמצעי בין הש"י ובין האדם, שע"י התורה יש לאדם דביקות בו ולכך התורה היא אמצעי שעל ידה החבור, וכאשר אין אמצעי בין השם יתעלה ובין האדם אשר על ידו החבור והדביקות, לא שייך שישב אל השם יתעלה. וכן כאשר מפיר ברית בבשר הוא מסלק שאין כאן מי שמקבל החבור והדביקות, כי המילה היא חותם בבשרנו שאנחנו עבדים אל השם יתעלה כמו שיש לכל עבד רושם וחותם עבדות, שהרי נאמר בברית המילה (בראשית י"ז) והקימותי את בריתי אתך להיות לך לאלהים כי ברית המילה היא חותם עבדות שהש"י לאלהים אליו. וכאשר הוא חוטא באחד משלשה חטאים אלו הרי הוא נפרד לגמרי מן השם יתעלה ואיך ישוב אליו כאשר נפרד ממנו ית', ואינו דומה לשאר חטאים שאין כאן פירוד לגמרי מן השם יתעלה. וכן מי שהוא

## זוהר ח"ג דף עג ע"א

ובגין דלחיה גליזא עלאה יקריא שמיא ממש אורייתא כלא סתים וגליא ברזא דשמיא • וע"ד ישראל בתרין דרגין חטין סתים וגליא דסנין ג' דרגין חטין מתקשרין דא ברא קב"ה אורייתא וישראל • וכל חד דרגא על דרגא סתים וגליא • קב"ה דרגא על דרגא

## רמח"ל אדיר במרום עמ' קי

ההסכמה, וזה כבר מבואר בכמה מקומות. והנה בזוהר אמרו: כי הקב"ה והתורה וישראל אחד הוא (זח"ג עג), וצריך להבין זה הענין היטב.

## נפש החיים שער ד'

**פרק יא** ולזאת עיקר חיותם ואורם וקיומם של הטולמות כולם על נכון • סוף  
רק כשלאנחנו עוסקים בה כדלוי • כי קב"ה ואורייתא  
וישראל כולם חד • שכל"א מישראל שרש נשמתו סגליו'  
מדוכן ונלחץ בלחות ח' מהתורה וכו' ללחודים ממש •